

[Transcript] Veldheren / #18: Waarom boekt Oekraïne nog weinig terreinwinst?

Veldheren gaat de theaters in.

En ik mag alvast twee data met je delen.

Op 16 september zijn we te zien in Openluchttheater Valkenburg.

En op 30 september staan we in de Stadschouwburg in Haarlem.

Dit najaar zijn we op nog veel meer plekken te zien.

Daarover houden we je natuurlijk op de hoogte.

Kaarten voor die eerste twee avonden zijn nu te koop via de website van het theater of checkkortimedia.nl.

Die links vind je in de shownotes onder dit bericht.

Een fijne zomer gewenst en heel graag tot in het theater of in de podcast.

Veldheren is een productie van Kortimedia en WPG Studios.

In Veldheren ga ik, Jos de Groot, elke week voorbij de frontlijn in Oekraïne met twee generaals buiten dienst.

Peter van Um en Marc de Cruijff.

Zij hebben een duidelijke missie aan jou uitleggen hoe oorlog werkt.

Iedere aflevering kijken we met hun ogen naar wat er nu gaande is op het strijtonneel en gaan we dieper in op één thema.

Vandaag is dat de veteran, want aankomende zaterdag 24 juni is het veteranendag.

Wat betekent het om veteran te zijn, hoe gaan we in Nederland met onze 100.000 veteranen om en moet je altijd onvoorwaardelijk trots op hen zijn.

Daar gaan we het over hebben. Je luistert naar Veldheren.

We maken ook elke week een extra aflevering waarin Peter en Marc vragen van luisteraars beantwoorden.

Tegen een kleine bijdrage kun je die aflevering beluisteren op vriend van de show.nl.sl.

Veldheren en we groeien nog steeds, we hebben al bijna 600 vrienden.

Peter en Marc die elke week onze extra aflevering beluisteren, zijn we ontzettend blij mee.

We hopen jou daar natuurlijk ook als luisteraar te verwelkomen. Deze reguliere afleveringen blijven gewoon gratis.

Gaan we naar de situatie op het slagveld in Oekraïne.

Weet we inmiddels waar het zwaartepunt van het Oekraïens offensief is komen te liggen?

Nee, zo simpel is het.

Nou, we kunnen wel een goede inschatting maken.

Laten we een poging doen. Hoe ziet het eruit?

Je hebt eigenlijk twee mogelijkheden. Dat is vanuit de Donbas naar het Zuiden toe, naar de Zee van Azov.

Dan is de Asfia-Saporitja zo'n hele logisch Assain, dat is één.

En in het tweede zit je toch naar het Noordegan, naar Luwansk en naar Garkiv.

Maar het is heel moed te duiden, want waar Oekraïne heel goed in is, is de kaart voor de borst te houden.

We noemen dat opzek op regional security.

Ze laat eigenlijk helemaal niets los van waar ze heen gaan en wat ze doen ook niet voor de buitenwereld.

Misschien dat het enkele Amerikanen het weet, maar de rest niet.

Het is heel moeilijk duiden.

Afgelopen dag ook niet zo heel veel overgehoord, hè?

Ja, er is wel niet veel overgehoord, maar laten we dat niet verwarren met dat er niks gebeurt.

Want wederom, van beide kanten zijn er aanvallen acties over eigenlijk een hele frontlijn.

En dat maakt het ook zo moeilijk om te duiden waar nu het offensief is.

En echt het zwarte punt moet gaan vallen, al wat ik mijn geld nog steeds zet op die nadering vanuit Saporitia, naar het Zuiden toe.

En ik probeer dan te kijken ook naar wat voor een vrije middelen zijn er nog.

Waar kun je nog je reserves inzetten? Dat zijn de vrije middelen.

En ja, als ik aan de ukrainse kant het inschatting mag maken.

En we hebben wel eens eerlijk sprook over negen tot twaalf nieuwe brigades die ze klaar hadden staan, veel met westeringsmateriaal.

We hebben van dat spul gewoon aan het front gezien.

En dan is een ruwe inschatting dat misschien de helft van die brigades al zijn ingezet.

Maar dat betekent ook dat de andere helft nog steeds beschikbaar is.

En daar kan worden ingezet waar ze denken, nog meer succes te halen.

Want het succes wat er nu is aan het grondgebied is op sommige plekken honderden meters, op sommige plekken en enkele kilometer.

Maar dat is het dan ook wel.

En dat geeft ook weer aan hoe goed de Russen zich hebben voorbereid voor de verdediging.

Kijk het naar de vrije middelen van de Russen.

Dan ziet men, als je gewoon kijkt naar wat er allemaal beschikbaar is in informatie.

Ziet men eigenlijk weinig vrije Russische troepen.

De meeste troepen zijn aan het front ingezet.

Er zijn wel degelijk, bij de overstromingen door de Danbreuk,

bij de Nipro zijn troepen weggehaald en die zijn naar Zuid-Van-Zaporitia gebracht.

Daar zijn ze nu nog mee bezig.

Maar verder zie je weinig vrije Russische troepen.

Een bijzondere indicatie is ook dat, daar heb ik al eerder in onze podcast gezegd, dat de Russen zo slim waren om trainingen en opleidingen in Wit-Russland te doen.

En daar zijn moment heel, dat soort activiteiten niet waarnembaar.

Dus er is ook niets wat meer in de aanmaak zitten, met zomaar zeggen.

Dus ja, of de Russen houden het ook goed verdekt.

Of ze hebben het wel eens een beetje alles aan het front zetten.

Het is niet zo in Osten niets nieuw is, er gebeurt van alles.

En ze best dus komende week volstrekt anders kunnen zijn.

Een beetje het onderbuik voelt dat we nog lang niet door het oog van de storm zijn.

Volgens mij gaat nog veel gebeuren daar.

Wat ook op valent is, maar dat is meer op tactisch niveau,

is de rol van de Russische gevechtshelikopters.

Russland heeft heel veel gevechtshelikopters.

Dat is een helikopter die zijn voor gemaakt om te kunnen vechten.

Dus gepanzerd, heel veel wapenstemen aan boord.

Wij hebben het ook, dat noemen we dan de Apache, die hebben wij ook.

Maar die zijn in staat om van groot afstand 4, 5, 6 kilometer om doelen uit te schakelen.

En als je verdedigt en die helikopters kunnen boven eigen grond hangen, en ze kunnen vrij lagen blijven, dan zijn ze vrij effectief.

Dus je ziet dat Ukraine aan het kijken is hoe ze daar, hoe kun je nou het beste tegen zo'n helikopter gaan optreden.

Luxok af en toe halen ze ook neer, maar die rol van die gevechtshelikopter, als zeg maar vliegende archierie, als vliegend kanon in de verdediging, dat is wel interessant, die we heel veel gebruikt worden.

En we zien ook dat in de vliegvelden, zeg maar, achter het front, heel veel van dat soort helikopters staan.

Hoeveel de Ukraine heeft zich daar dan tegen?

We kunnen door twee dingen, een aantal dingen doen door luchtverdediging naar voren te halen.

Dat zien we ook gebeuren.

Maar het is heel moeilijk om de helikopters te blijven lagen, die zitten er echt boven de bomen, moet je echt zien.

Dus voordat je die opkijkt, ben je echt wel een stuk verder.

En om die met een manpad, dat is zo'n stinger, dingen die je kunt dragen.

Ja, dan heb je ongeveer 10, 15 seconden, zo lang werkt die batterij, om zo'n helikopter te onderkennen en te gaan vuren, is hartstikke moeilijk om dat ook te doen.

Je kunt ze ook met fixin, dus gewoon met vliegtuigen uit de luchttaal.

Daar zijn ze kwetsbaar voor, en er moeten ook griezelig modus zijn vliegtuigen gaan inzetten.

Je kunt natuurlijk proberen door speciale operaties om die vliegvelden aan te grijpen waar ze in het diepe staan.

Maar ze moeten natuurlijk worden onderhouden, er moeten wapens, dan worden gesluiteld.

Maar die rol voor helikopters gaan we eens extra kijken de komende week, en misschien gaan we wel eens een keer een aflevering aan wijden.

Ja, want je ziet dat de Russen wel hun luchtstrijdkrachten wat meer inzetten, ook voor wat wij er nog maar klozen, eerst supporten, steunen en een troepen in het front.

En die helikopters worden ingezet, maar dat wil nog niet zeggen dat ze nou echt bezig zijn om geïntegreerd echt het gevecht te voeren.

Dat is echt nog te lastig voor zich.

En een van de middelen die blijkbaar aan de Omkriezenkant redelijk succesvol zijn, zijn gewoon zeg maar pick-up-trucks met dubbelloops of meerloops mitrailleurs erop.

En die gooien gewoon een groot schot hagel, die sproei je gewoon op lood in de lucht.

En daar zijn ze heel succesvol mee.

En het voordeel daarvan is, die heb ik geen raad, dat is die kunnen niet opgespoord worden.

Dus dat zijn dingen waar die helikopters denk ik wel heel bang voor zijn.

Maar hoe laag die helikopters vliegen, even toch voor de luisteraarsbeeld, dat soort makkers vliegen gewoon onder hoogspanningsleidingen door.

Die vliegen door de brandgang van de bossen heen.

Dus ze zijn echt heel moeilijk te spotten.

Martje, we weten eigenlijk weinig over de plannen van een Oekeine, misschien een enkele Amerikaan die weet wat er gaat gebeuren.

Daar hebben we een luisteraarsvraag over van Noor.

En zij schrijft ons, weten jullie of er vanuit andere landen op legertopniveau meegedacht wordt over de Oekeinse strategie bijvoorbeeld nu bij het offensief.

Met andere woorden krijgen generaal tips vanuit Amerika of Engeland over strategieën.

Het eerlijke antwoord is dat weet ik niet.

Het zou maar niet verbazen als dat zo is.

Maar vergis je niet de top van het Oekeinse leger,

is de afgelopen acht jaar erg waf 2014 opgeleid in het Verenigd Koninkrijk en in de Verenigde Staten.

Dus niet alleen hebben ze daar kennis vergaard, maar ook een netwerk natuurlijk ontwikkeld, wat ze ook zou kunnen helpen met die plenist.

Zou hem niet verbazen als het zo is.

Je moet niet denken dat Amerikaanse of Britse officieren daar ergens rondlopen.

Zo gaat het waarschijnlijk niet.

Er zal veel te gevoelig zijn, maar dat ze ongeveer gebruik maken van een kennis en een netwerk, zo gekst als je niet doet.

Nou, we hebben wel een hele duidelijk indicatie dat de halve westensse wereld zich ermee bemoeide.

En want iedereen heeft voor ongeveer tegen de Oekeines gezegd van Bach moet, laat dat nou gewoon vallen.

Want het heeft eigenlijk geen strategische waarde.

De Oekeines hebben dat allemaal aangehoord, maar ze zijn toch een andere weg ingegaan en hebben heel hard gevochten om Bach moet.

Dus ik denk dat er dit soort gesprekken vinden echt wel plaats.

Maar de Oekeines zijn stevig genoeg om hun eigen plan te trekken.

Andere luisteraarsvraag ook over het offensief die komt van Niek Kronenmeijer.

Hij schrijft anders de Russische eenheden hebben afgelopen maanden voorafgaand aan het Oekeines tegenoffensief in Zaporizjsja.

Een complex verdedigingstel zo gecreëerd die kilometers diep gaat bestaande uit mijnevelden, loopgraven, antitankopstakels.

Mijn vraag is hoe een Westerse getraine macht zoals Oekeine denkt deze linie het beste te kunnen doorbreken.

Hoe wordt de keuze gemaakt waar het zwaartepunt van een offensief komt te liggen?

Is dit voorafgaand het offensief al besloten?

Of wordt deze beslissing gemaakt tijdens het offensief gezien de werkelijk sterkte van de vijandelijke posities?

Dat laatste is dat plan je al voor het offensief.

Je moet je voorstellen dat je alleen maar kunt doorbreken als je een hele grote concentratie van middelen hebt.

Dat zijn jouw geversenheden, logistiek eenheid, dat is jouw luchtafweer, dat is jouw knistkundige afvoer.

Dat doe je niet zomaar, dat moet je weken en maanden van tevoren plannen.
Dat doe je ook met wiskunde, want eenheden gaan niet allemaal bij elkaar op een hoop zetten.
Die zit op allemaal verschillende plekken en je gaat uitrekenen hoeveel heeft welke eenheid nodig om een goede volgorde aan het front te kunnen komen.
Probeer het maar eens uit te rekenen wat het betekent, dat is echt een vak.
En je weet dus van tevoren al waar je gaat doorbreken, dat staat eigenlijk al vast.
Alles wat we nu doen is alleen maar een stukje misleiding.
We weten nog niet waar die hoofdzoot gaat komen.
Dus dat is volgens mij relatief zin, maar het is niet zo dat je een beetje printk, zeg ik heb hier een gaatje en dan duiken je daar mensen doorheen.
Het is planning, dit is uitgebreide planning om dat goed te kunnen doen.
Dus dat doe je niet zomaar, je gaat niet zomaar van links naar rechts.
Maar het begint met eerst een strategische keuze.
Welk strategische doel of welke strategische doelen wil jij halen?
En dan ga je in de operatie kijken van hoe kunnen we dat het beste metia technisch dan uitvoeren en in de tactiek op het lage niveau blijft die vrijheid om links om of rechts om van een weg, een dorp of wat dan ook te gaan.
Die vrijheden blijven er wel in zitten.
Je moet de commandant ook die vrijheden geven, anders kun je het trein gewoon niet uitbuiten.
Er zitten altijd gaat in het trein, geen enkele verdediging zit helemaal dicht.
Alleen dat kun je niet centraal doen, dan moet je met je poot in de klei staan en zeggen waar heb ik kon om daarvoor te gaan.
Wij hebben wel eerder aangegeven als je naar de strategische doelen zou kijken, dan zou Ukraine het meeste winst, tussen aanhalingstekers behalen, door die actie naar het zuiden te doen, want daarmee snijden ze echt de krim af.
Kunnen ze misschien een deel van de russische troepen afsnijden.
Dan is de krim volledig afhankelijk van die brug die natuurlijk vrij kwetsbaar is.
Ze kunnen dan nog beter hun lange afstandsmiddelen inzetten op de krim.
Daar doen ze gewoon Putin en zijn trawanten het meeste pijn mee.
Kijk, het is ook niet voor niks dat de Russen deze week nog hebben gedreigd dat als Ukraine z'n lange afstandsmiddelen inzet naar de krim, dan wordt er in zo'n verholde bedreiging naar de gebruik van kerrenwapen ingezet.
Laat maar zien hoe kwetsbaar en gevoelig die krim voor de Russes is.
Nu schrijft de Institute voor de Studie of War deze week dat er sprake zou zijn van een tijdelijke pauze om de aanvalstactieken te evalueren, dus gedurende dat offensief van de Ukrainians, is dat eigenlijk gebruikelijk om een pauze in te lassen?
Ja, kijk, er zijn heel veel redenen om een pauze in te lassen.
Dat kan zijn dat je, wat noemt bij de schiekwoord, echelons wisselt, dus dat je eenheden die zijn gesleed aan vond, dat je die afloost, de andere eenheden, of dat je ze weer optopt met munitie, dat je ze even rust geeft, dat je alle dingen kunt doen, ze allemaal reden om even te pauzeren, kan er ook zijn dat het een stukje misleiding is, dat je zegt waar aan pauzeren en je valt gewoon aan, alles kan in deze fase zo zijn, maar je moet je indenken als jij offensief bezig bent, dan kun je dat geen weken achter elkaar doen.
De slijtage is zo daar nog hoog, dan op een gegeven moment moet je gewoon rust en recuperatie

en een stel moet je ergens in calculeren en dat is ongetwijpt ook in zo'n offensief gebeuren, er is nooit één offensief, maar het wekenlang met dezelfde intensiteit doorgaan. Hoe ziet dat er eigenlijk uit een pauze in een offensief?

In een offensief, dat betekent dat je met de koper tegenover elkaar staat en de mensen aan het front die houden elkaar wel scherp en daarachter, je laat mensen wat wij dan noemen recupereren, je doet je logistiek weer opnieuw, ik heb altijd de enige die je altijd met scherp schiet, dat zijn de logistici, want als de munitie en de brandstof er niet is, dan hebben we een probleem, dus zo gaat dat gewoon en ook gewoon het feit dat mensen weer echte tijd krijgen om gewoon even te slapen.

Dat is gewoon puur praktisch, want ze zitten in de loop graven bijvoorbeeld.

Ja, de voorste.

Ja, precies, maar die zullen daar blijven zitten, want die hebben toch niet positief verdedigd.

Ja, en die houden hun ogen open, dat is wel verstandig, maar degenen die daar net achterzitten, die kunnen toch hun rust pakken, kunnen hun bevoorraaling doen, kunnen dingen kleine reparaties doen, dat kan allemaal gebeuren.

En een stukke trein die je hebt voorover, die gaat dan consolideren als altijd, die gaat dus ter verdediging voorbereiden, zodat de rustie jou er niet uit kunnen rooien.

Dus dat doen we dan een pauze een beetje niet naar voorgaat, maar eigenlijk is het conditisneren van het trein om ook de verdediging te kunnen voeren.

Ja, en kunnen we stellen op dit moment dat we nog geen grote winst zien voor Ukraine in dat offensief?

Of is dat te stellig?

Nee, ik denk dat het een juiste constatering is, wat ik net al zei op sommige plekken.

We hebben zijn paar honderd meter gewonnen op sommige plekken en een paar kilometer, maar dat is natuurlijk niet het behalen van een groot strategisch doel, zoals het afsnijden van aantal RZ1-heden of zelfs de hele Krim.

Ja, let op, bij die wereld kan zo veranderen, ik zeg niet dat het gebeurt, maar we zagen dat de galieerde bijna twee maanden zaten opgesloten in een Normandie, na de invasie eigenlijk nauwelijks vooruit kwamen en in één keer was daar een doorbraak en in één keer rolden ze de Duitsers helemaal op de Belgische grens aan toe.

Ik zeg niet dat het hier gaat gebeuren, maar het feit dat het nu meter voor meter gaat is geen indicatie dat het ook op het einde zo zal gaan.

Dat weten we nu nog niet zeker, omdat Peter ook zei, een gedeelte van die vrije inderdaadbare reserves van Ukraine, die hebben ze al achter de hand.

Dus als ze die gaan inzetten, dan komen we dichterbij in beslissing.

Laten we nog even naar een ander onderwerp gaan.

Een week net nadat wij aflevering 17 van Veltier hadden opgenomen, kwam nieuwsuur met het bericht

dat de VS Ukraine waarschuwde om de Nord Stream gasleiding niet te saboteren na een alarm van de Nederlandse militaire inlichtingdienst, de MIVD.

Die sabotage van die Nord Stream ging in juni vorig jaar niet door, maar in september werd de pijpleiding alsnog opgeblazen volgens eigenlijk vrijwel hetzelfde scenario als dat wat de MIVD drie maanden daarvoor al had geschetst.

Heel pikant onderwerp natuurlijk.

Denken jullie dat we er ooit echt achter komen wie dat nou heeft gedaan?
Ik denk dat je goed moet weten dat Ukraine voor z'n voortbestaan vecht.
Ik zeg niet dat ze het hebben gedaan, dat weten we echt niet op dit moment.
Maar Ukraine vecht voor z'n voortbestaan.
En dan doe je alles op elk niveau om te zorgen dat je de oorlog gaat winnen.
Dus ik kan wel ergens een drijfveren motivatie ontdekken om dat te gaan doen.
Om het Westen meer te dwingen, om jou te gaan sturen.
Nogmaals, ik zeg niet dat ze hebben gedaan, maar we moeten goed realiseren met z'n allen dat dit een land is dat voor z'n leven vecht, wat letterlijk voor z'n leven vecht.
En dan ga je anders aan dingen kijken dan zie je de werkelijkheid anders als het wij in het Westen doen.
Maar dan toch moeten we even scherp luisteren, of scherp lezen.
Want wat werd er nou gezegd?
Er is letterlijk gezegd dat de Nederlandse Militaire Ingeveiligheidsdienst ontdekt had dat de Ukrainos en in ieder geval een plannen maken waren.
Om iets met Nordstream te doen.
Dat hebben ze een Amerikaan laten weten, de Amerikanen hebben ze met de Ukrainos overgesproken.
Er is niet, want dat zie je nu in sommige media wel,
dat de MIVD zo hebben gezegd dat de Ukrainos het gedaan hebben.
Nee, zo is het niet.
Want daar is in ieder geval nog geen bewijs van naar buiten gekomen.
En iedereen zit nu heel erg te wachten op dat gezamenlijke Zweeds-Deens-Duitse onderzoek wat er nu uiteindelijk duidelijkheid zou moeten geven.
Nou, ik heb het al vaker gezegd.
Als jij nog denkt die zweeg te stoppen, baby, diezelfde, voppen, alles komt uit.
Dus er komt een keer een moment dat we weten wie dat bij Nordstream gedaan heeft.
Een ander bericht uit de VS, ook van deze week.
Uitspraak van Jake Sullivan, Peter, de National Security Advisor van president Biden.
Ja, vertel eens, want het viel jou op, hè. Waar wil je daar even bestel staan?
Ja, we hebben het wel eens vaker gehad op wat is nou winnen.
En wat is nou de definitie van winnen voor de Russen of winnen voor de Oekrainers?
Sullivan zei in een interview dat hun doel was
om de Oekrainers zo goed mogelijk aan de onderhandelings tafel te krijgen.
Zou dat nou de definitie zijn die Biden heeft gekoppeld aan winnen?
Dat was mijn vraag onmiddellijk.
Zou dat de reden zijn waarom ze de Oekrainers in ieder geval
niet alle lange afstandsmiddelen geven?
Er wordt gesuggereerd, hè. Dat is echt suggestie.
Dat er een soort deal zou zijn tussen Amerika en China.
Dat de Chinezen de drukke Putin moeten leggen om niet nucleair te gaan.
En dat tegenover zou de Amerikanen geen lange afstandsmiddelen aan Oekrainers geven
zodat ze in ieder geval de Russische grondgebied niet kunnen aanvallen.
Dus wat speelt hier allemaal?

Hier zie ik voor het eerst iets wat duidt op een omschrijving van de Amerikaanse versie van winstvoorkinnen.

Even voor duidelijkheid, Mart.

Als je zegt een zo goed mogelijke positie aan de onderhandelings tafel dan zegt je iets anders dan hoeveel je in de Moedeze oorlog moet winnen.

Of ga ik dan te kort door de bocht?

Ja, ja.

Maar dit is in zo'n oorlog altijd een soort standaard known unknown.

We weten niet wat achter de schermen gebeurt.

Misschien wel decennia later zullen we dat weten.

Dat weten we nu niet.

Maar wat Oekrina heeft natuurlijk ook zijn eigen vrijheid van handelen.

En wat de Vreemdstaaten leveren is ongetwijfeld van invloed zijn.

Maar het doel van Oekrina is natuurlijk om zo veel mogelijk grond terug te veroveren.

Dat je daarmee sterk aan de onderhandelings tafel kunt staan.

Dat zal zeker zo zijn.

Maar het kan best zijn dat het straterische doel van Oekrina afwijkt van het straterisch doel van de Vreemdstaat.

In theorie is dat heel goed mogelijk.

En als je de kans hebt als Oekrins leger om de Russen te verslaan

door een offensive met een doorbraak, er is veel meer grond terug te winnen,

dan moet je sterk in je schoenen staan om het Oekrins leger daar de rem op te zetten.

Dat gaat niet te gebeuren.

Dus het werkt ook niet altijd in lijn met elkaar.

En nogmaals, dat is om de Oekrinen vecht voor zijn leven.

Dat is anders dan Vreemdstaaten die meer naar hun eigen belang en wereld breed kijken.

Iedereen weet, ook door de Oekrinen, dat er in Amerika straks weer verkiezingen aankomen.

Een van de hoofdspelers in dat spel heeft nog al wat uitladingen gedaan de afgelopen dagen.

Want meneer Trump heeft gewoon geroepen van ik heb het jarenlang tegengehouden dat die aanval van de Russen van Putin op Oekrina.

En in ieder geval heel geruststellend voor iedereen.

Of hij heeft gezegd dat als hij in de macht komt, dan heeft hij binnen 24 uur opgelost.

Ja, dat is alvast een prettig vooruitzicht.

We slapen veel beter door.

Peter, traditie getrouwd, staan wij elke aflevering ook even stil bij Prigorgin,

de baas van waarom hij elke week voorbij, want elke week is er wel weer een frats te bespreken.

Nu is het zo dat het Russische Ministerie van Defensie hem vroeg

om een contract te ondertekenen, om een beetje grip op die huwelingen legers te krijgen.

Heeft hij ingebonden deze week?

Nou, in ieder geval, wat we het vorige keer zeiden,

hij heeft toen heel veel kabaal gemaakt van, daar ga ik niet doen.

Hij zag dat anderen, zoals Kadirov, het bijkbaar wel gedaan hadden.

Er zijn nog wat van dat soort huwelingen, legetjes die hoofdzakelijk van gaspromen afkomen.

Die hebben blijkbaar ook alle stappen gezet richting het ministerie van Defensie.

En nu horen we dat hij wel een contract zou hebben getekend,
maar dat hij nogal wat concessies heeft gekregen over logistiek, munitie,
en dat soort dingen, trainingen, dat hij dat allemaal bedongen heeft.
Dus ja, dan heeft hij in ieder geval een beetje ingebonden.
En ja, moet moeten zien hoe dat zich vorm krijgt.
Maar aan de andere kant heeft hij weer een kleine piss-in-contest begonnen.
Want blijkbaar had Putin geroepen dat van al die gevangenen die vrijkwamen,
maar een zeer lage, residieve percentage was.
De gevangenen die hebben gevocht in de huweling.
Ja, die hebben gevocht.
En onmiddellijk heeft Prigosh in daarna geroepen dat die van hem, die doen het nog beter.
Daar heeft hij nog een lage percentage.
Nou, wat drijft die man om dat soort dingen te doen?
Dat vraag ik me echt af.
Nou ja, over contracten, he?
Ik dacht dat wij een bureaucratisch ministerie hadden van Defensie,
maar we zijn dus kelder niet enige.
Maar ik moet wel goed weten dat Prigosh niet in de innercirkel van het Kremlin zelf zit.
Dat zijn vijf personen waaronder shogoen, waaronder garagemen of waaronder Putin zelf.
Daar hoort hij niet bij.
En het feit dat hij daar niet bij uitgaat,
misschien ook wel iets meer vrijheid verhandelen om af en toe zijn eigen weg te gaan.
Dus, maar het is niet zo dat hij nu echt in de krochten van het Kremlin aan de grootste tafel zit.
Nee, maar hij is wel weer heel hard aan het trekken om nieuwe mensen bij hem binnen te krijgen.
Want hij heeft ook wel grote verliezen geleden.
En hij is met allerlei werf in campagnes nu bezig om nieuwe mensen aan te trekken.
Met hele mooie belofers.
Maar die 32.000 ex-gevangenen die voor wakeren hebben gevochten,
die zouden weer vrij zijn en die gaan terug door de zusameleving in.
Ja, en die hebben, dus ja, moet we even een halder hebben.
Hij heeft ze geronsteld in de gevangenissen.
De belofte was 6 maanden aan het front.
Daarna laat ik je gaan en ben je ook van je straf af.
En dan konden ze dus naar huis.
Nou, dat zijn er dus nu 32.000.
Wat hij in ieder geval noemt.
Hij heeft het niet overal die lui die het helaas niet gehaald hebben.
En die in Massengraven, want daar hebben we gewoon informatie over gestopt zijn.
En die weg gemoveld zijn.
Maar die 32.000, ja, die gaan dus terug naar de samenleving in.
En ja, wat moeten die daar dan doen?
Die hebben een heleboel napsminspannende, misschien wat traumatische dingen meegemaakt.
Ze hebben een verleden, wat ook niet al het koosje is om wat zomaar te zeggen.
Dus ja, en welke status hebben die mensen?

[Transcript] Veldheren / #18: Waarom boekt Oekraïne nog weinig terreinwinst?

Hebben die nou de status van Federaan in Rusland?

Als je kunnen gaan werven.

Sorry?

Ze kunnen gaan werven.

Ja, ze kunnen gaan werven.

Ja, dat zou kunnen.

Maar kijk, als er militairen van het regio die hier leger in Rusland overlijden, dan wordt die toch met ene ceremonie heel begraven.

En wordt er een soort pensioontje na bestaande gedaan en derge.

Ja, ik weet niet hoe dat bij prikosje.

Maar Peter zegt al, we weten ook niet of de aantallen kloppen.

Nee, dat is...

Bedoel, de vraag is of die waardgroep echt zo verschillig groot is.

Dat vraag merkt dat.

Het wordt Federaan eens gevallen.

Laten we daarover gaan doorpraten.

Ja, want dat is het thema van deze week, de Federaan.

Misschien nog heel even kort over wakener.

Peter, jij gooit het op.

Zouden jullie zeggen die strijders voor wakener, die dus terug de Russe maatschappij in gaan, zijn dat Federaanen?

Nee, dan moeten we eerst eventjes vaststellen wat we onder Federaan verstaan.

Wat we dat doen?

In ieder geval in Nederland.

En de definitie is dat een militaire of oud militaire met een Nederlandse nationaliteit die het Koninkrijk diende in oorlogsomstandigheden of gelijkbare situaties.

Als we die eventjes op die levende wakenergroep zetten,

dan hebben ze in ieder geval oorlogsomstandigheden meegemaakt.

Ze hebben ongetwijfeld de Russe nationaliteit.

Ze hebben hun land gediend.

Maar zijn ze nou voor militaire of oud militaire ja of nee?

Er zullen ongetwijfeld een aantal zijn die oud militaire waren,

de gevangenen zijn gegaan en dan bij wakener terecht zijn gekomen

of de gevangenen hebben overgeslagen

en rechtstreeks vanuit de krijgsmacht naar wakener toe zijn gegaan.

Die zou zich misschien kunnen beroepen op hun oude status.

Maar zo lang wakener eigenlijk geen verbinding had met het ministerie is dus de vraag of zij in Rusland erkend worden als veteran.

Dat is echt de grote vraag.

Ze hebben natuurlijk wel de dingen meegemaakt die iedere veteran heeft meegemaakt.

En dan moet ik wel zeggen, voor een hoop luisteraars

mensen hebben vaak toch nog een beeld bij een veteran van een oude man.

En dat beeld wil ik toch eventjes rechtzetten.

Want in ieder geval een Nederland.

Dus alle militairen die in dat soort omstandigheden zijn geweest
of je nou actief verdiend nog bent of inmiddels met pensioen
of de dienst in de krijgsmacht hebt gelaten, jij bent veteran.
Dus we hebben een heleboel jonge veteranen in Nederland.
Het zou goed om mee te zeggen dat veteran geen universeel begrip is.
In de Verenigde Staten ben je veteran.
Als je zes maanden hebt gediend in de krijgsmacht
zonder dat je iets vreselijk fout hebt gedaan, dan word je veteran.
Dus daar zit niet eens een koppeling aan missie aan.
Dus je kijkt er heel anders naar dan wij.
En wij worstelen daar zelf ook wel mee.
Want je moet in een missie zijn geweest.
De jongens en meiden die bijvoorbeeld vier maanden naar Litaal gaan
dat zien we voor mij niet als een missie.
Dus jij naar vermeel geen veteran.
Mensen die in de koude oorlog hebben gevochten worden ook niet als veteran.
Dat leidt natuurlijk tot een bepaalde vrijving.
Dat zie je nu ook.
Want die missie nemen of die inzet aan het oostblok neemt alleen maar toe.
Maar vermeel zijn dat dus geen veteran.
Je hebt zelf vier maanden van huis, maar je bent geen veteran.
Dat gaat natuurlijk ook hier een keer tot discussie leiden.
Dus die discussie over wat een veteran zullen we altijd houden
heeft ook te maken natuurlijk met een financiële statie erbij zit.
Want als veteran heb je recht op gebruik van de veteranenwet.
En dat is eigenlijk een wet die ervoor is gebouwd om veteran
onder alle omstandigheden toegang te geven
tot medische helpen als hij dat nodig heeft.
En de mensen die hem naast staan.
Dus je ziet ook dat we in Nederland een beetje worstelen
met de definitie veteran.
Want eigenlijk vinden heel veel mensen
dat die onze meiden nu in Lito zitten,
bijvoorbeeld ook veteran zijn.
Maar die status krijgen ze nog niet.
Maar eigenlijk om het even concreet te maken.
Want die worsteling in Nederland, die werd vorige week heel duidelijk zichtbaar
natuurlijk met de debat in de Tweede Kamer
over de inzet van Nederlandse militairen
in Nederlandse Indië naar de Tweede Wereldoorlog.
Wat zag jullie daar gebeuren in dat debat?
Ja, kijk, je moet je voorstellen
dat wij in Nederland hebben gewoon een hele goede veteranenwet.
Dus we hebben het conceptueel qua organisatie gewoon goed geregeld.

En beter dan in veel andere landen.
Wij kijken wel eens naar de vreemde staat
van daar zo is het goed voor een veteran.
Als je in SeaWorld komt, dan mag je gaan staan als veteran.
Iedereen klapt voor jou, dat is waar.
In SeaWorld.
In SeaWorld, dat is echt zo, dan mag je gaan staan.
Maar als jij naar de daklozen gaat
in San Francisco en Los Angeles is
en ik heb een paar gesproken afgelopen jaren,
de helft ervan is veteran.
Als jij niet voldoet aan het ideale maatschappijbeeld
en je ziet aan de dark side of life
dan heb je als veteran in de vreemde staat niet
dat vangnet wat we hier naar in.
Dus we mogen best trots op zijn, dan mogen we trots op zijn.
Aan de andere kant is er ook de mentale kant
van hoe we met veteranen omgaan.
En dan zie je telkens toch een patronen
dat als het nodig is dat de regering voor de veteranen gaat
ze aan dat we daar moeite mee hebben.
Want afgelopen week was het debat over Indië.
Ik denk niet dat het discussies
dat er oorlogs meer zaden zijn gepleegd aan beide kanten.
Maar de cruciale vraag.
Maar een wetenschappelijk onderzoek vereist ook dat je gaat vragen
waarom is het gebeurd?
Eigenlijk de cruciale vraag.
Hadden we een krijgsmacht die een staat was
om die opdracht uit te voeren?
Dan moet je het volgende even voorstellen.
Als we nu een peratonskman op de KMA vierlang opleiden
en die gaat naar oerskanden, denk ik,
dan kan hij dat wel.
Heeft u wel de ervaring?
De jongens daar waren oorlogsvergelijks
die vier weken zijn opgeluid op een schipwetter gezet
naar Indië toe, dus onder knillen aan de kade
kon Luc Niels Indies legen en zij vergeet alles wat je appeleert.
We doen het hier anders.
Ze gingen geen jaren in Indië, maar ze bleven drie jaar in Indië.
Eigenlijk moet je zeggen
was de krijgsmacht in die tijd, in staat,
om de geven opdracht uit te voeren en alles wijs naar nee.

Als dat zo is, moet je ook als regering
dat meenemen in je afweging.
Als je dan echt niet voor je veteranen gestaan
op dat moment en die nuantie niet meeneemt in het debat,
wat Rutte niet deed, dan is dat jammer.
Dat kunnen we roepen.
Ik vind veteranen zo belangrijk
en nogmaals is het een hele goede veteranenwet.
Maar de proof of the pudding is in the eating.
En op zo'n moment had ik meer vacht van de regering
dat ze voor hun veteranen ging zijn.
Want vergit je niet, die kwamen terug, maar scheen nazorg.
Geen muziek op de kades, moest eigen treinkaasje in huis
moesten betalen.
Er was helemaal niets voor zich geregeld.
Ook toen ze terugkwamen na drie jaar.
Peter, jouw schoonvader heeft gediend in Indië, toch?
Ja, mijn schoonvader heeft in de Tweede Wereldoorlog geprobeerd
om naar Engeland te komen.
Dat is hem niet gelukt.
Hij heeft uiteindelijk nog aan de atlantikwal moeten werken.
Hij kwam het toch daar weg.
Toen de bevrijding in Nederland was,
heeft hij om Milikse vinger opgestoken
en kon naar de Prinses Irene Brigade,
want hij was dienstplittersoldaat in 40.
Hij heeft dus meegedaan aan de bevrijding van Nederland.
Ze voelde zich toch een beetje gerempte na de oorlog.
Hij wilde nog dingen.
En hij heeft zich gemeld van ik wilde naar Indië.
Hij heeft daar bijna vier jaar gezeten.
Hij heeft daar van alles meegemaakt.
Er kwamen we later pas achter.
En toen hij terugkwam met Schip in Rotterdam,
kreeg hij een lunchpakket in de Zienensappel.
Succes.
En dat was het dan.
Dus we hebben ook in Nederland door schade en schande moeten leren.
Bewust zeg ik dat.
Schade en schande moeten leren hoe we voor die veteranen moeten zorgen.
En ook ik heb dat moeten leren,
want toen ik gewoon in 1983 terugkwam uit Libanon,
deden we eigenlijk hetzelfde wat naar mijn schoonvader gebeurde.
Oké, we kregen dan nog wel een lintje.

En een grote ceremonie, maar daarna ging iedereen zijn zwees
en ging verder met z'n leven.
We dachten dat het wel voorzelf zou gaan.
Dus dat is toch 25 jaar later?
Ja.
En dus hebben we echt moeten leren
hoe nou je voor veteranen moet zorgen.
En als we naar kijken hoe we dat nu doen,
wij spreken dan in Nederland met name
en met de ervaring van de laatste missies.
Maar dan zie je dat we weten
dat als er spannende dingen zijn gebeurt die mogelijk traumatisch zijn
dat je bij elkaar gaat zetten.
Want in je primaire groep
kun je dat soort dingen het beste ermee omgaan.
En dan met elkaar erover praten.
Desnoods met hulp van een sociologen en psychologen.
Desnoods met een oude collega,
een dominee of een almersenier.
Maar praten erover.
Dan kun je ook het beste zien
wacht even, deze gaat wel goed
of die moeten we nog eens een keer even een extra gesprek mee hebben.
Dus daar begint het al.
Als ik even naar jullie kijk.
Wat betekent het eigenlijk voor jullie om veteranen te zijn?
Ja, ik heb er altijd vrij in nuchter ingestaan.
En nou, voor mij was echt een AR-opener.
Ik was een liebenom geweest.
Ik ging gewoon door met mijn leven.
En opeens werd ik battagioonskommand
van de grenadiers,
in eerste instantie laden van de grenadiers in Jagers.
En met prinsjesdag,
ja, dan mag je voor de gouden koetslopen
en met die bierenmuts op.
En die jongens die kwamen allemaal net terug
uit Sabrinaza.
En die hadden allemaal hun lintjes bij zich.
Want dat lintje is erkenning, is waardering.
En die circle van Van Nuem had zijn lintjes niet bij zich.
Want ik, ah,
het was de Hollandse nuchterheid van
ja jongens, ik heb mijn werk gedaan.

En ik dacht van je,
als die makkers dat belangrijk vinden,
wie ben ik dan om dat niet belangrijk te vinden
en dat maar normaal te vinden.
Dus zo begon bij mij het echte besef van,
ja, erkenning aan waardering is wel degelijk
heel erg belangrijk.
En daar moet je dus echt rekening mee houden.
Dus ik heb vanaf dat moment altijd mijn lintjes op gedaan.
Ik heb altijd mensen op aangesproken
als mijn lintjes niet hadden.
Want het is gewoon,
voor het cross van onze militaire,
heel erg belangrijk.
En dat is maar één aspect van het veteranzaam.
Maar uiteindelijk gaat het er toch om
dat je gewoon waardering krijgt
voor het werk wat jij gedaan hebt.
Kijk, een veteran was voor mij vroeger
op de kazenne in een hokje achteraf,
een of andere betaalmeester die in India had gezeten
en die we een functie gaven
dat hij niemand kwaad kon.
Zo gingen we toen met veteranen om.
Mensen kennen het woord Spandri niet meer.
Spandri?
Spandri, ja, dat waren dus ook
mannen die in India hadden gezeten
als soldat of corporaal.
En die liepen nog in onze organisatie
rond toen ik een hele jonge luid aan hand was.
En die kregen dit soort klusjes
om ze in ieder geval in de organisatie te houden
en zijn baan te geven.
En wat ze echt deden, dat wist niemand.
Maar ze bleef altijd op die kazenne
en middags na drie waren ze niet meer aansprekbaar.
Dus het is een himbel van dat ze me...
Dat was het beeld wat ik had.
Toen kregen natuurlijk de missies.
En na Srebrenice is het beeld echt veranderd.
En na Srebrenice kun je ook zeggen
dat de erkenning voor veteranen er wel breed is.
Ik mis nog een laat stap.

Ze kijken...

Twee procent van de veteranen heeft uiteindelijk
professionele hulp nodig
omdat ze posttraumatische stress hebben of iets anders.
Maar we kijken het weinig aan die andere 98 procent.

Het is heel raar als ik op school kom
en de eerste vraag die ik krijg is
en wat voor een trauma heeft-ie?

Veteranen zijn ook trots.

Veteranen hebben ook een enorme meerwaarde
voor de maatspijl.

Dat ze dingen hebben meegemaakt,
die andere dingen die andere mensen niet hebben meegemaakt.
Daar hebben ze mede legendielen.

Daar kunnen ze mee omgaan.

Ze kunnen mensen vormen.

Ze zijn niet gelijk in de stress.

Het is een enorme kracht.

En ik vind eigenlijk
dat die erkenning is.

We moeten nu veel meer veteranen
dag een soort feest van herkenning maken.

Veteranen is een kracht.

En het zit mij nog te veel in de hoek.

Veteranen brengt op erkenning en zijn zielig.

Veteranen op die twee procent na zijn helemaal niet zielig.

Veteranen zijn apen trots wat ze hebben gedaan.

Geloof in zichzelf.

Een maatschappelijke meerwaarde.

Wanneer voel jij je veteran?

Heeft het een betekenis voor jou?

Nee.

Als je nog vraagt

vind je dat je naar een nationale veteranen dag moet.

Dat hoef ik niet.

Want ik heb die erkenning.

Breed, maatschappelijk.

Ik denk dat het voor iedereen kan.

Ik vind wel dat je een veteraner anders zou moeten kunnen inrichten.

Wat we daar missen is

het is veteranen nog onder een stolp.

Dat zijn veteranen die elkaar daar zien en paraderen.

Dat is het.

Ik mis het thuisfond.

Waarom geef je een vrije kaartje aan de militairen
en niet aan het thuisfond?
Dus je moet het thuisfond daar volledig mee integreren.
Ik mis ook het educatieve aspect van een veteranen dag.
Zorg dat je een tribune met 8000 kinderen tegenover de koning.
En laat die kinderen zien.
Kijk, dit is de prijs voor vrijheid.
Dat gaat niet zomaar.
Deze mensen hebben dat gedaan.
Maar je moet het een nationale veteranen dag maken.
Nu is het een veteranen dag onder een stolp.
En dat vind ik zelf jammer.
Je moet het doorontwikkelen.
Jaap Smidt, voorzitter, is ook wel mee bezig om het door te ontwikkelen.
Maar je moet het veel breder maken.
Want nogmaals, veteranen is gewoon een kracht in de maatschappij.
En er zijn er een aantal die hebben echt hulp nodig.
Maar de meeste zijn er gewoon prima kerels.
En vrouwen trouwens.
Zal het discussie geweest, begrijp ik Mart.
Ja, een beetje rare discussie.
Want je kunt zeggen dat de afgelopen 15 jaar in missies...
...treden we op schouder aan schouder met andere landen.
Echt schouder aan schouder.
Soms in hetzelfde voertuig, zelf de helikopter, zelf de stuk terrein.
Wat je ziet, dat landen om ons heen.
Bijvoorbeeld Frankrijk, die heren dat ook.
Er zijn ook Nederlands eenheden die op katorjes weer,
op 14 juli lopen mee, op de Champs-Élysées.
Omdat ze hebben gediend.
Wij hebben daar in Nederland nog steeds moeite mee gehad.
En eigenlijk afgelopen jaar heeft het Duits-Nederlandse leegkorps...
...wat ze in de neem heeft voor het eerst meegelopen op Veitradag.
Terwijl eigenlijk, de plaats van het commandant van de leegkorps...
...alle aantal jaren een krant slecht op de Gebenberg...
...waar Duits en Nederlands tegen elkaar hebben gevochten.
Want als je blijft hangen in het verleden, vergooi je toekomst.
Dus je zult ook moeten erkennen...
...dat Veitraanen hun Veitraanschap ook doen...
...in een internationale context, een internationale omgeving.
En ook dat moet je dus laten zien.
We doen het niet zelf als Nederland, we doen het altijd samen.
Ja, we moeten dus niet vergeten.
Dat moeten we zeker niet doen, maar we moeten een moment hebben...

...waar we ook kunnen vergeven.
En ik vind bijvoorbeeld heel mooi wat de Nederlandse...
...Orles Gravenstichting doet.
Die is echt bezig om ook met onze voormalige tegenstanders...
...gezamenlijk te herdenken.
Want de Duitse van nu is niet meer de Duitse van 1940.
En we moeten samen verder.
En terug naar het Ukraine-conflict, daar moeten we ook samen verder.
En we zullen dus ook het land Ukraine...
...moeten gaan steunen bij de zorg voor hun Veitraanen.
En als je dan kijkt naar wat we net allemaal verteld hebben...
...ik zie in Rusland in ieder geval niet zoveel van Veitraanenzorg.
Daarbij je volgens mij gewoon aan jezelf in de goede overgeleverd.
Je krijgt misschien nog een klein pensoontje.
In de eerdere kent die beelden nog wel van de grote vrijheidsparade...
...waar al die oude mannetjes stonden met de medailles...
...die één dag per jaar daar acte de precies aan moeten geven.
De rest van het jaar stonden een hoop van die oude mannetjes...
...weer gewoon te bedelen in de metro, in Moskou...
...omdat we van de staatspensionen konden ze niet leven.
Dus de zorg voor de Veitraanen in Rusland is, denk ik...
...naar laat ik het netje zeggen, minimaal.
Laten we dan even zorgen dat het in de Ukraine wel goed gaat.
En dat we in ieder geval zorgen dat voor gewonde militairen...
...er de goede zorg is, dat voor militairen die psychische problemen hebben...
...dat het een goede zorg is.
En dat we uiteindelijk samen met de Ukrainians dat land opbouwen.
En nog even terug naar die Duitsers.
Mijn vader was drie jaar dwangarbeider in Duitsland...
...op de deemlerfabrieken voor de motor, voor de messersmiet.
En mijn vader had tegen mij, en het was nog vrij jong, hij is in 1980...
...maakt nooit de fout om de tweede en de derde generatie Duitsers...
...naar de oorlog hun de schuld te geven van wat hun ouders of grootouders...
...hebben gedaan en zij die, en dat vond ik misschien de meeste wijze...
...woord, vergeving begint bij het slachtoffer.
Vergeving begint bij het slachtoffer.
Laten we dat onthouden.
En uiteindelijk moet de bevolking van dat land...
...moet een keus maken hoe ze er mee omgaan.
In Ukraine, het hele volk is letterlijk betrokken bij deze oorlog.
Er is geen ontsnappen aan.
Natuurlijk, ze kunnen naar Nederland of naar Frankrijk of water...
...maar je zit met je hart en je ziet bij die familie die toch in het land blijft.
En in Rusland voel je over het algemeen een grote gelatenheid...

...misschien wel onverschilligheid, misschien wel platgewalst...
...door de PR-campagne van Putin.
Russe volk is natuurlijk ook veel groter, maar is nog niet echt...
...betrokken bij het conflict.
Ze laten het over zich heen komen.
En als dan federale komen, ja, dan praten we liever ook niet over.
Kijken we nog even naar volgende week.
Nou, we hebben natuurlijk net besproken.
We zouden nu een soort van pauze zijn in dat offensief.
Waar gaan jullie de komende dagen naar kijken?
Nou, of die pauze stopt en er weer echt activiteiten zijn.
En ja, de handvraag blijft nog steeds.
Waar gaat Zelensky en zijn strijdkrachten?
Waar gaan ze die nog steeds vrije inzetbare reserve inzetten?
En wat gaan ze daarmee bereiken?
Uiteindelijk zien we wel dat de Russen het verdedigend effect...
...peteren in de vingers hebben en dat ze veel dingen geleerd hebben.
Ze gebruiken, want dat hebben wij net niet genoemd.
Maar ze gebruiken ook drones merkkelijk beter.
Dus ja, we zullen zien hoe het zich ontwikkelt.
Ja, het is wel opvallend.
Als je het woord pauze koppelt aan deze oorlog...
...dan valt je gelijk uit de eerste tien regels van teletext.
Dus het is net alsof het verder niet meer zo interessant is.
En ik denk dat komende week weer aardig los kan gaan.
Dus daar kijk ik me naar.
Ik denk ernaar dat wat Peter zegt, die pauze gaat geen dagen duren.
Dan gaat echt wat gebeuren.
En of het lukt of ze kunnen doorbreken, dat weten we niet.
Maar we weten dat we in een fase zitten...
...dat ze de beslissing van het officieel gewoon naderen met elke dag.
En dat maakt natuurlijk heel erg schrijver om te kijken wat er allemaal gebeurt.
Gaan we het bekijken volgende week.
Ik heb nog een luisteraarsvraag, die is van Mark Burgman.
Hij schrijft ons, ik hoorde in afgelopen aflevering...
...dat er uren risico werd gespeeld door de generaals.
Mag ik jullie attenderen op het bordspel Access & Allies?
Dat is naar mijn mening nog veel leuker dan risico.
Ja, ik ken het.
Ik zie jou knikken.
Ik heb het van Peter gehoord.
Ik heb het van gehoord, maar ik heb het nog nooit vastgehaald.
Ik heb het nog nooit gespeeld.
Warme tip dus van Mark Burgman.

Goeie tip.

Hij staat ook een vraag.

En nu ik toch aan het melen ben, nog een vraag.

Ik hoor steeds dat Putin inzet op een lange oorlog.

Maar is dit wel de juiste keuze voor hem?

Want dat zou wel licht toch betekenen dat hij nog een keer moet mobiliseren.

Maar hebben ze daar wel het materiaal voor?

Hij kan niet anders.

Dus hij probeert met alle nadelen die de oorlog in het tijd kost, probeert hij te dealen.

En we weten dat ze een productie van munitie, vooral de simplere munitiesoorten.

Zij zijn nog steeds in staat om aan te vullen aan het frontissen dat loopt.

Ze produceren ook weer tanks en pansevoertuigen.

Waar ze moeite meer hebben is geavanceerde wapens, waarin high-tech microchips zitten, daar hebben ze moeite mee.

Maar ik denk dat vooral de politieke gevolgen van het mobiliseren, dat hij daar heel huiver is.

Want dat heeft een enorm impact op de maatschappij.

Dat laat zich in het oorlog niet zo goed gaat.

En inderdaad, daar komt ook bij dat de vraag is of u überhaupt kan mobiliseren.

Heb je de keuzes, de wapens, de uniformen, de kaatleden, om dat te kunnen doen.

Maar hij heeft geen andere keuze.

Maar dat weten we dus ook eigenlijk niet.

Maar hij heeft geen...

Dus dan deal je met de korte die hebben we zo goed mogelijk om te gaan.

Het pakket van de Europese Unie ooit als het forza van von der Leyen om 50 miljard de komende jaren aan steun te doneren, aan Ukraine, is natuurlijk voor Putin geen goed nieuws.

Want Putin hoopt echt dat het Westen niet te lange adem heeft om deze oorlog vol te kunnen houden.

Maar het is wel de enige weg die hij nog heeft.

En wat Peter al zei, er komen verkiezingen aan in de Vrijende Staten.

Er gaat voor alles gebeuren, dus hij ziet nog steeds kans voor zelf.

Het is de enige optie die hij heeft.

Hij heeft nog een optie.

Maar dat is een no-brainer.

Dat is op een of andere manier aan de onhandelingshaven gaan zitten, stoppen met de gevechten, wapensteelstand en dat soort dingen.

Maar dat gaat hij gewoon absoluut niet doen.

Maar dat is een gezichtsvlies wat hij, denk ik, niet kan en niet wil leiden.

Dus hij heeft nu maar één weg te gaan.

En we moeten dan toch even terug.

Wanneer heeft hij die keuze gemaakt?

[Transcript] Veldheren / #18: Waarom boekt Oekraïne nog weinig terreinwinst?

Wat hij had gekozen om Ukraine te overrompelen.
Het Westen uit elkaar te spelen.
Dat is allemaal niet gebeurd.
Hij kan na een paar dagen naar de oorlog.
En hij zit dus in die vuik en hij zal door moeten zwemmen om het zomaar te zeggen.
En door het Westen van te maken, wetende dat Rusland in de geschiedenis heeft laten zien dat ze een hele lange adem hebben en dat wij in het Westen over het algemeen niets zo'n lange adem hebben.
En daar hoopt hij op.
We gaan het meemaken.
Mark Bergman, dank voor je vraag. Dank voor de tips.
Zijn er nu onder ons luisterers meer fanatieke spelers van boordspelletjes met tips voor de generaals.
Stuur ze in.
Maar zeg je niet.
Gansen worden, dan komt het hier voorbij.
Je luisterde naar Veldheren.
Mijn naam is Josse De Groot.
Naast mij zitten generaals buitendiensten Peter van Umm en Marts de Kuif.
Wil je hen een vraag stellen?
Meel ons dan.
Veldheren.
Is dat?
Of stuur je vraag in via Twitter op het Veldheren.
Je kan ook nog luisteren naar Veldheren Extra.
Vriend van de show.nl slash Veldheren.
Daar beantwoorden Peter en Marts nog meer vragen van luisteraars.
Bijvoorbeeld in de aflevering van deze week.
Een vraag van Stefan Den Brejen.
Hij vraagt zich af hoe het zit met saboteurs en of spionnen in deze oorlog.
In hoeverre zijn die actief?
Ben je benieuwd wat Mart en Peter daarover zeggen.
Luister dan via vriend van de show.nl slash Veldheren.
Deze podcast.
Gewone Veldheren vind je op Apple en Google Podcasts.
En in Spotify.
Abonneer je op ons kanaal.
Dan krijg je elke week een nieuwe aflevering gewoon in je app.
Als je een recensie voor ons achterlaat.
Dan wordt deze podcast ook weer makkelijker.
Vindbaar voor nieuwe luisteraars.
Heel graag tot volgende week.